

Doma in po svetu

— PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV —

Reagan nima velikih upov glede srečanja z Gorbačovom na Islandiji — Državnika se bosta srečala na Islandiji v soboto in nedeljo

WASHINGTON, D.C. — Včeraj je predsednik Reagan povedal skupini ameriških poslovnežev, zbranih v Beli hiši, da ne pričakuje velikega uspeha od njegovega srečanja s sovjetskim voditeljem Mihailom S. Gorbačovom na Islandiji to soboto in nedeljo. Pogovori z Gorbačovom bodo gotovo koristni in torej uspešni, je dejal Reagan, vendar o kakem bistvenem napredku v odnosih med velesilama ni mogoče misliti. Na Islandiji se bosta državnik pripravila za Gorbačovov obisk v ZDA, na katerem pa bosta skušala doseči pomembne sporazume glede razorožitve in drugih perečih problemov, je pojasnil predsednik.

V svojem nagovoru je bil Reagan zopet zelo kritičen o Sovjetski zvezi in njenem sistemu. Predsednik namreč čuti pritisk od njegovih konservativnih pristašev, ki menijo da je Reagan preveč popustil v Daniloffovi zadevi in da se z neprimerne vnejo zanima za osebno srečanje z Gorbačovom. Tako je predsednik včeraj kritiziral Sovjete zaradi zasedbe Afganistana in kršenje človeških pravic v ZSSR.

Bela hiša bo skušala omejiti vlogo novinarjev na Islandiji. Poudarja, da bo srečanje med Reaganom in Gorbačovom predvsem delovnega in ne družabnega značaja, zato državnik nočeta biti motena od novinarjev.

Sovjetska podmornica na jedrski pogon se potopila v vodah zahodnega Atlantika — Vsi mornarji menda rešeni

WASHINGTON, D.C. — Včeraj zjutraj se je v vodah Atlantskega oceana kakih 600 milj vzhodno od otoka Bermuda potopila sovjetska podmornica na jedrski pogon. Pretekli petek je bilo prišlo do eksplozije in požara na podmornici. V nesreči so bili ubiti trije mornarji, je izjavila ZSSR. Ameriški mornariški častniki sklepajo, da je najbrž eksplodiralo utekočeno raketno gorivo na podmornici in da je morala biti eksplozija izredno močna. Voda je začela prodirati v podmornico in to prodiranje sovjetski mornarji niso mogli ustaviti. Po treh dneh se je podmornica potopila v vodah, ki so globoke kakih 18.000 čevljev. Ameriška izvidniška letala, ki so letela v bližini podmornice in jo opazovala, so poročala, da je menda uspelo vsem mornarjem podmornico pravočasno zapustiti. Pri podmornici se je nahajalo več sovjetskih ladij, ki so sodelovale v reševanju.

Podmornica je imela dva jedrska reaktorja in po vsej verjetnosti tudi do 16 raket z jedrskimi glavami. Sovjetska poročevalna agencija Tass je poročala, da reaktorja ne predstavljata nobene nevarnosti za človeštvo ali okolje. To potrjujejo tudi ameriški jedrski strokovnjaki. Tudi ni nevarnosti, da bi jedrske bombe na mislih eksplodirale. Podmornica je bila starejšega tipa in ZDA nima nobenega zanimanja, da bi jo skušale dvigniti, je rekel admiral Powell F. Carter. Tudi ni pričakovati, da bodo Sovjeti kaj takega poskusili.

Kmalu po nesreči pretekli petek, je bila ZSSR uradno obvestila ZDA o njej ter zagotovila, da ne predstavlja nobene nevarnosti za ZDA. Predsednik Reagan se je zahvalil za to obveščanje, čeprav so ameriške radarske in druga obveščevalna sredstva že vedela o njej. Kot kaže, so ameriški strokovnjaki celo slišali alarm na podmornici, ko je nastala eksplozija.

Nikaragva sestrelila letalo, ki je prevažalo opremo protisandinističnim gverilcem — Ujet ameriški vojaški svetovalec, trije ubiti

MANAGUA, Nik. — Preteklo nedeljo so nikaragveške obrambne sile sestrelile letalo, ki je prevažalo vojaško opremo protisandinističnim gverilcem. Sinoči je Nikaragva sporočila, da je eden od štirih članov posadke sestrelitev letala preživel in je v njenih rokah. Nikaragva trdi, da gre za 35-letnega Eugena Hafenfufa, ki je priznal, da je ameriški vojaški svetovalec v El Salvadorju. Trije ubiti člani posadbe so po njegovi trditvi tudi Amerikanci. Do tega poročanja, ZDA še niso potrdile resničnosti teh izjav.

Tako imenovani »contras« lastujejo nekaj letal, ki jih uporabljajo v vojni zoper sandiniste. Letala uporabljajo letališče v južnem Hondurasu. ZDA gmotno podpirajo contras, ki sicer povzročajo težave za sandinistični režim, niso pa dovolj močni, da bi ga premagali. Sandinisti dobivajo vojaško pomoč predvsem od Sovjetske zveze in Kube.

Ameriški in francoski talci v Libanonu prosijo za pomoč — Svojci ameriških talcev zelo kritični do predsednika Reagana

BEJRUT, Libanon — Včeraj so trije francoski državljani, ki so jih bili v Libanonu ugrabili muslimanski teroristi, so preko videokasete prosili za pomoč in kritizirali svojo vlado, ker se ne zanima za njih usodo. Francoski talci so rekli, da svojega ujetništva ne bodo preživeli, ako francoska vlada ne bo dosegla izpustitev 17 teroristov, ki so v kuvejskem zaporu zaradi bombnih napadov zoper francosko in ameriško veleposlaništvo leta 1983. Pred tedni so trije ameriški talci na videokaseti rekli isto in zahtevali od predsednika Reagana, da pristane na isto diplomatsko rešitev, kot v zadevi Nicholasa Daniloffa. Predsednik Reagan pa tega ni pripravljen storiti in ZDA tudi ne bodo pritiskale na Kuvejt glede izpustitve omenjenih teroristov.

V dneh po izpustitvi Daniloffa v dejanski zamenjavi za sovjetskega vohuna Gennadija Zaharova, je Reaganova administracija pod močno kritiko nekaterih svojcev ameriških talcev v Libanonu. Ti zahtevajo rešitev po isti poti kot v zvezi z Daniloffom. To pomeni, da želijo izpustitev teroristov v Kuvejtu v zamenjavi za ameriške talce v Libanonu.

— Kratke vesti —

Ženeva, Švi. — Naftni ministri OPEC držav se sestajajo glede podaljšanja sporazuma, ki je dosegel 50-odstotno povišanje cene nafte od avgusta. Čeprav je med OPEC državami precej neenotnosti, vse kaže, da bodo sporazum podaljšali.

St. Louis, Mo. — Rekordne poplave, ki so povzročile ogromno gmotno škodo več državam Srednega zahoda, v nekaterih krajih pojenjujejo. Poplave so terjale najmanj 8 življenj, več kot 50.000 ljudi je pa moralo svoje domove zapustiti.

Lyon, Fra. — Na obisku v tem mestu je papež Janez Pavel II. Papežev obisk bo trajal štiri dni. Med darovanjem sv. maše v Lyonu je Janez Pavel II. odločno obsodil splav in ločitev. Rekel je, da sta dva značilna pojava duševno bolne družbe.

New York, N.Y. — V ZDA sta prispela vodilni sovjetski oporečnik Jurij Orlov in žena. 62-letni Orlov je bil izpuščen v zvezi z rešitvijo Daniloffove zadeve. Orlov je fizik po poklicu in bo najbrž dobil službo na neki ameriški univerzi.

Iz Clevelanda in okolice

Občni zbor—

Odbor staršev Slovenske šole pri Mariji Vnebovzeti vabi na sestanek, združen z občnim zborom, ki bo to nedeljo (12. okt.) ob 7. uri zvečer pod staro cerkvijo. Pridite!

Krofi—

Oltarno društvo pri Sv. Vidu bo imelo prodajo krofov to soboto ob običajnem času v navadnih prostorih. Pridite in pokupite!

Družabni večer—

TABOR DSPB prireja svoj vsakoletni jesenski družabni večer v soboto, 18. oktobra, ob sedmi uri zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Za ples in zabavo bodo igrali Veseli Slovenci. Vstopnice lahko rezervirate, če pokličete tel. št. 943-4681 ali 851-4961. Dopis na str. 2.

V bolnišnici—

Joseph Ferra, E. 152 St., se nahaja v Euclid General bolnišnici, kjer je prestal težko operacijo.

Mary Habat, E. 177 St., se prav tako nahaja v Euclid General bolnišnici. Tudi ona je prestala operacijo.

Obema želimo hitro in popolno vrnitev zdravja!

Obisk—

Današnji *The Plain Dealer* poroča o obisku zadnji dni slovenske vladne delegacije, ki ji je načeloval predsednik slovenske vlade Dušan Šinigoj. O tem obisku poročamo tudi v AD, na str. 8.

Zadušnica—

Ta četrtek zvečer ob 7. uri bo v cerkvi sv. Kristine sv. maša za Josepha Stražišar ob 14. obletnici njegove smrti.

Novi grobovi

Frank Smole

Pretekli petek je umrl 77 let stari Frank Smole, vdovec po Helen, oče Anthonyja in Francine Snyder, brat Josepha, Margaret Smole, Betty Pitschman, Vide ter že pok. Edwarda in Anne Young, stari oče Suzanne in Christy. Pogreb je bil iz Zak pogrebnege zavoda, 6016 St. Clair Ave., včeraj dopoldne, v cerkev sv. Vida ob 10. in od tam na pokopališče Vernih duš.

Frances Zivoder

V nedeljo, 5. oktobra, je na svojem domu na S. Lake Shore Blvd., kjer je živela zadnjih 60 let, umrla 82 let stara Frances Zivoder, rojena Zulich v Clevelandu, žena Eugenea (poročena sta bila 65 let), mati Carole J. Korosec (pok.) in Jean (Kalif.), 6-krat stara mati, 1-krat prastara mati, sestra Alberta, Vere Miller, Delores Simmons ter že pok. Josepha in Emily Kollmorgan. (dalje na str. 5)

Glasbena Matica vabi—

Pevski zbor Glasbena Matica vabi rojake na svoj jesenski nastop, ki bo združen z večerjo in plesom. Prireditve bo v soboto, 18. oktobra, v SND na St. Clairju. Vstopnice so po \$12.50 na osebo in jih imajo pevci in pevke, ali pa pokličite Johna Vatovca na 621-7151 podnevi do 4.30, ob sobotah in nedeljah pa na 524-4053.

Izredna podpora—

Belokranjski klub je poklonil \$100 v tiskovni sklad Ameriške Domovine. Za res lepo podporo se Belokranjcem iskreno zahvaljujemo!

Martinovanje—

Vstopnice za martinovanje Belokranjskega kluba, ki bo v soboto, 8. novembra, so že v predprodaji. Imajo jih Matt Hutar (tel. 481-3308) in Vida Rupnik (289-0843).

Skupno sv. obhajilo—

DNIJ pri Sv. Vidu bo imelo skupno sv. obhajilo to nedeljo pri sv. maši ob 8. zj. Takoj po maši bo zajtrk in sestanek v cerkveni dvorani.

Kosilo DNIJ pri Sv. Vidu—

Člani DNIJ pri Sv. Vidu vabijo na kosilo s svinjsko pečenko in vsem, kar zraven spada, v nedeljo, 19. oktobra. Serviranje od 11. do 2. pop. Cena kosila je \$6, vstopnice imajo člani.

Slomškovo kosilo—

Slomškov krožek v Clevelandu vabi na svoje letno kosilo, ki bo v nedeljo, 26. oktobra, v dvorani pri Sv. Vidu. Serviranje bo od 11.30 do 1.30 in boste kosilo lahko tudi vzeli domov. Cena kosila je \$6 za odrasle in \$3 za otroke. Vstopnice imajo: Marica Miklavčič (486-4627), Vinko Rozman (881-2015), Frank Urankar (531-8982), John Petrič (481-3762), Janez Prosen (486-2394), Julka Smole (391-6547).

Dr. Bonutti glavni govornik—

Ta petek zvečer ob 7.30 bo glavni govornik na programu sv. Margaretove madžarske šole v University Center sobi 109 Clevelandske državne univerze naš rojak dr. Karl B. Bonutti. Vstopnine ni.

Razstava/prodaja—

Slovensko umetniško združenje se pripravlja na svojo letno umetniško razstavo in prodajo, ki bo v nedeljo, 19. oktobra, od 12. do 6. zvečer v SDD na Recher Ave. Vstopnine ne bo.

VREME

Pretežno sončno danes z najvišjo temperaturo okoli 62° F. Spremenljivo oblačno in vetrovno jutri z najvišjo temperaturo okoli 70° F. V četrtek pretežno oblačno z možnostjo dežja.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 024100)

James V. Debevec — Publisher, English editor
Dr. Rudolph M. Susel — Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:
Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik, Mike and Irma Telich, Frank J. Lausche

NAROČNINA:

Združene države:

\$33 na leto; \$18 za 6 mesecev; \$15 za 3 mesece

Kanada:

\$42 na leto; \$27 za 6 mesecev; \$17 za 3 mesece

Dežele izven ZDA in Kanade:

\$45 na leto; za petkovo izdajo \$25

Petkova AD (letna): ZDA: \$18; Kanada: \$22;

Dežele izven ZDA in Kanade: \$25

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$33.00 — year; \$18.00 — 6 mos.; \$15.00 — 3 mos.

Canada:

\$42.00 — year; \$27.00 — 6 mos.; \$17.00 — 3 mos.

Foreign:

\$45.00 per year; \$25 per year Fridays only

Fridays: U.S.: — \$18.00 — year; Canada: \$22.00 — year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home

6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

Published every Tuesday and Friday except the first 2 weeks in July and the week after Christmas.

No. 75 Tuesday, October 7, 1986

Tri dragotine

Vsi trije prispevki, ki jih imenujem dragotine, so izšli istočasno v isti številki *Ameriške Domovine* dne 16. septembra tega leta. Ko sem prebiral enega za drugim, mi je moje že utrujeno srce začelo hitreje bti, in duša mi je polnila z redkim zadovoljstvom, ki me sili, da o tem nekaj rečem in zlasti, da izrazim priznanje piscem teh dragotin. Človek v našem času resnično bere v raznem časopisju tako malo vsebinsko visoko vrednih sestavkov, novic in poročil — še manj kaj dobi iz televizije —, da mora biti vesel, če kaj takega najde v skromnem slovenskem listu in povrh še ugotovi, da je spis lepo in prijetno sestavljen v brezhibni slovenščini.

Ti razlogi mi narekujejo naslednjo oceno.

1. Slovensko slavlje v Milwaukeeju

Kakor zgovorno in v lepo tekočem jeziku opisuje prireditve in predstavo poročevalec CAZ, je bilo slavlje v Milwaukeeju dogodek visoke kulturno-umetniške vrednosti. Akademija se je odigrala v prostorih tamkajšnje univerze pod vodstvom in koreografijo ge. Izabelle Kralj na temo Ivana Cankarja Mati - Domovina. Bog s sodelovanjem 31 pevcev in plesalcev. Podrobnosti tu ne morem opisovati. Kdor poročila ni prebral, ali le površno prebral, naj vzame število AD še enkrat v roke in pazljivo prebere. Našel bo, da so takšna prikazovanja slovenske dediščine in visoke kulturne gladine številčno majhnega naroda občinstvu na tujem, vsega priznanja in pohvale vredno narodno delo. Služilo naj bi kot velik vzorec za manjše posnemanje tudi po drugih centrih slovenskega izseljenstva v Ameriki. Kar je dalo še večji poudarek odlični predstavi, je bil drugi del prireditve naslednji dan, ko sta dva zelo vidna vseučiliška profesorja (dr. Bogdan Novak in dr. Ciril Žebot) podajala poslušalcem v angleškem jeziku (da so mogli vsi razumeti) glavne mejnike v razvoju slovenske zgodovine. Ves visoko kulturni dogodek je tako prijetno in živo opisan, da se človeku um in srce radujeta. Resnično — dragotina!

2. Kocbek — pričevalec?

O Edvardu Kocbeku se je že veliko črnilo prelilo in se ga bo še, ker je ena najbolj spornih prikazni v komaj minuli slovenski zgodovini. A kakor ga je karakteriziral v svojem članku dr. Jure Koce, mi še ni prišlo pred oči. Dr. Koce s citati iz spisov Kocbeka samega dokaže v izredno koncizni obliki, da je bilo govorjenje ob njegovem pogrebu zmotno, neresnično, ko se je trdilo, da je bil premočrten kristjan. Tudi proglas tržaških Slovencev (Pahor-Rebula), da je Kocbek pričevalec krščanstva, je zmotno je dr. Koce ga ovrže z dokazano trditvijo, da je bil Kocbek »v najkritičnejšem razdobju zelo jasen in odločen pričevalec marksizma, a ne pričevalec krščanstva.« Saj je domišljavi in egocentrični reformator krščanstva sam zapisal: »Če danes sodelujemo s komunisti v osvobodjevanju človeka, izpolnjujemo temeljne evangelijske zapovedi.«

Avtor s citati iz Kocbekove knjige »Slovensko poslanstvo« le-tega obdolži, da je vso zgodovino krščanstva po Konstantinu Velikem proglasil za zmotno, in da bo on (Koc-

DRUŽABNI VEČER TABORA — DSPB

CLEVELAND, O. — Družabni večer Tabora DSPB bo v soboto, 18. oktobra, v Slovenskem domu na Holmes Ave. Po okusni večerji, ki jo bodo pripravile naše izkušene kuharice, nas bodo zabavali s svojimi melodijami Veseli Slovenci. Začetek večera bo ob sedmi uri. Za nekaj ur bomo pozabili na svoje vsakodnevne skrbi in težave, hkrati pa, kar je še posebej omembe vredno, pripomogli borčevski organizaciji do skromnih denarnih sredstev, s katerimi še vedno po tolikih letih

pomaga prenekaterim, ki so si sicer v tistih žalostnih dneh pred štirimi desetletji rešili življenje, a jim usoda ni bila tako mila kot je nam. Prejeli smo letos še nekaj novih prošenj za pomoč. Skušali bomo ustreči vsem.

Zagotovite si vstopnice v predprodaji. Pokličite ob večernih urah Filipa Oreha na tel. štev. 943-4681, ali pa Milana Zajca na tel. 851-4961, ki vam bosta z veseljem postregla. Na svidenje torej v soboto, 18. oktobra!

ODBOR

»Iz življenja Slovencev v Milwaukeeju«

Rev. dr. JOŽE GOLE sedemdesetletnik

MILWAUKEE, Wis. - Rev. dr. Jože Gole, prof. tukajšnje teološke šole, dolgoletni mašnik in slovenski pridigar fare sv. Janeza Evangelista, predstavnik in zastopnik Slovenske kulturne radijske ure, duhovni vodja društva Triglav in podpornik Misijonskega krožka — Milwaukee, je v tukajšnji Memorial bolnišnici srečno prestal dve operaciji. Ravno v bolnišnici je 21. septembra dopolnil 70 let svojega nadvse plemenitega življenja. Ameriški Slovenci mu k temu jubileju iskreno čestitamo! Od vsega srca mu želimo, da čimprej okreva!

Rev. dr. Jože Gole se je rodil 21. septembra 1916 v Dobrniču na Dolenjskem. Dobrnič, slavna mala slovenska vas, torej nam je dala: škofa-misijonarja Friderika Barago, ljubljanskega nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja, in pa jubilaanta dr. Goleta!

V Dobrniču je naš nadarjeni slovenski fant hodil v ljudsko šolo. V Ljubljani, na gimnaziji, se je odrezal kot najboljši študent in že takrat se je pokazala vrlina, da je vedno rad pomagal drugim, ki so bili kakršnekoli pomoči potrebni. Leta 1937 je z odliko maturiral in vstopil v semenišče v Ljubljani. V duhovnika je bil posvečen 4. julija 1943.

bek) s svojimi prijatelji vrnil kristjane na pozicije pred Konstantinom. Kakšna majhnost reformatorja v primeri z grandioznostjo reforme s pomočjo komunizma!

Dr. Koce ostro obsodi Kocbeka, da se je skrival za firmo kolektivne odgovornosti. »Vsi smo krivi,« je zapisal Kocbek, namesto, da bi z iskrenim obžalovanjem in kesanjem rekel: »Tudi jaz, Kocbek, ki sem v prvi vrsti kriv...«

Le mimogrede avtor omeni, da mlajša generacija v matični domovini vidi v Kocbeku nekaj zgled borca proti nasilju komunističnega režima, in misli, da je to razumljivo in verjetno dobrodošlo. Ima prav! Za imenom tega prominentnega partizanskega in ofarskega veljaka se sedaj skrivajo mladi oporečniki vseh barv in prepričanj. Tako mrtvi Kocbek korigira do neke mere katastrofalno zmoto živlega. Ostrovidni in precizni oris njegovega zadržanja pa s probajno močjo pokaže resnično podobo tega malika in zasluži naše priznanje.

3. Vzhodno od Trsta

Visoko izobražen italijanski časnikar in spisovalec več knjig-uspešnic, od katerih so nekatere že tudi prevedene v slovenščino, se je odzval vabilu slovenskih salezijancev in obiskal Slovenijo, da bi se tam »razgovarjal s krajevnimi pisatelji in časnikarji«. O svojih doživetjih s te poti je napisal poročilo v izredno lepem slogu in je njegov opis — rečimo — procesije na ljubljanskem Rakovniku lahko vzorec leposlovne lepote, ki je mojstrsko prevedena tudi na slovenski jezik. Kako rad bi jaz ponovil njegov prikaz slovenskih ljudi, ki so se v tisočih udeležili procesije, in kako se je mogla razviti v tesnih prostorih cerkve (ker oblast ne dovoli procesij na prostem), pa mi prostor v listu ne dovoljuje tega. Če imaš še ono številko AD od 16. sept., poišči jo in še enkrat

(dalje na str. 4)

Zaradi takratnih vojnih razmer v domovini, ni mogel imeti nove maše v svojem rojstnem kraju, kakor je to želja vsakega novomašnika. Svojo novo mašo je pel v Ljubljani, v cerkvi sv. Petra. Na univerzi v Ljubljani je študiral latinščino, grščino in francoščino; vendar to ni trajalo dolgo, ker so Italijani univerzo kmalu zaprli.

V dobrodušni pisarni ljubljanske škofije je imel mladi duhovnik Gole veliko dela, saj je neprestano pomagal beguncem, brezdomcem in vsem, ki so bili zaradi vojne in revolucije pomoči potrebni.

Leta 1945 je dr. Gole zapustil domovino in se podal v Avstrijo. Prišel je v Gradec; tu je z velikimi težavami nadaljeval svoje študije. Delo, študij in slaba prehrana so ga spravili v graško bolnišnico za tuberkulozne, a tudi to mu ni ubilo volje za študij in je tudi v bolnišnici pridno študiral. Na doktorski izpit so ga morali prepeljati na univerzo kar z rešilnim avtom.

Kot duhovni oče vsem tujezemskih študentov v Gradcu je dr. Gole predobro poznal razmere in revščino, v kateri so morali takrat begunci živeti. Vselej jim je stal ob strani in jim pomagal, kjer je le mogel.

Leta 1950 je dr. Gole zapustil Evropo. Prišel je v Mil-

waukee in nastopil službo profesorja na tukajšnji teološki šoli, kjer še danes poučuje.

Dr. Goletovo življenje in delovanje tu v Milwaukeeju lahko najbolj razumemo in cenimo, če se spomnimo 28. oktobra 1975, ko mu je Družba Srca Jezusovega v Hales Cornersu, Wis. dala na posebni slovesnosti priznanje za njegovo 25-letno poučevanje in vzgajanje duhovnikov njihovega reda. Za njegovo ogromno vodstvo in delo mu je Družba Srca Jezusovega podelila najvišje odlikovanje, ki ga more dati — častno članstvo.

Ob tej svečani priliki je rev. Cramer, član Družbe, rekel: Dr. Gole je prišel k nam 1. 1950. Tedaj smo potrebovali pomoč in prišel je kot prijatelj, ki je bil pripravljen deliti z nami vsakodnevne težave. Delal je z nami in za nas ter se nam pridružil pri vseh verskih vajah. Bil je eden z nami duhovno. Ni nam posredoval samo sv. pismo, ampak mnogo, mnogo več. Bil je duhovni vodja študentom, svetovalec drugim profesorjem. Čeprav ima šola prvenstvo v njegovem življenju, je delil duhovno življenje tudi faranom širom mesta, v mnogih farah. Vedno je na razpolago! Govori mnogo jezikov, a mu je malo znana in zelo redko uporabljena beseda »ne«. Njegov odgovor je vedno: »Bom poskusil... Bom naredil, kar bom mogel.« Osebnost se mu zahvalimo za dar objektivnosti in nepristranosti. Kjer mi vidimo sence, vidi dr. Gole luč; kar mi vidimo črno, vidi on v barvah. Mi vsi potrebujemo to drugo lastnost. — Tako je rev. Cramer zaključil svoj govor.

Na dr. Goleta smo vsi Slovenci zelo ponosni. Bogu hvala, da se je po treh tednih rešil bolnišnice! Danes je v domači oskrbi družine Ralpa Coffelt in v posebni negi ge. Mici, ki je predsednica milwaškega misijonskega krožka. V upanju, da bo skoro popolnoma okrevala, mu vsi, ki ga imamo radi, kličemo: Dr. Gole! Še na mnoga, mnoga zdrava leta!

— Prijatelj

(Op. ur. — Ta dopis nam je v imenu »prijateljev« posredovala ga. Marica Rozina, vdova po našem dolgoletnem, zvestem dopisniku, g. Francetu Rozini. Zato smo zopet uporabili naslov Iz življenja Slovencev v Milwaukeeju.)

Ha-Hec-Hi- Ho-Humor!

Skuhal ali pogrel MECAN

POJASNILO UMETNIKA

Na umetniški razstavi je neki moderni abstraktni slikar komentiral o svojih delih in odgovarjal na vprašanja navzočih. Najbolj je vse zanimala slika, na kateri ni bilo popolnoma nič, samo prazno platno.

»Z malo domišljije lahko pridemo do zaključka, da ta slika predstavlja krave na paši,« pojasnjuje umetnik.

»Kje pa je trava?« je nekdo vprašal.

»Trave ni zato, ker so jo krave pojedle.«

»Kje pa so potem krave?«

»Ker ni bilo več trave, so krave odšle drugam. Ali je to res tako težko razumeti?«

»Kaj je bilo prej: jajce ali kura?«

»Petelin.«

Ameriški vojak v Zahodnem Berlinu svojemu dekletu, preden si voščita lahko noč: »Ali bi mi dala svojo telefonsko številko?«

»Liebchen 9-9999.«

»Pa ne! Saj so še druga dekleta.«

»Dobro je, da si spet doma, dragi.
V bodoče bom poskušala bolje
kontrolirati svojo jezo.«

»Gospa, predno mi odgovorite na naslednje vprašanje, bi vas rad opozoril, da se še vedno pod prisego. Koliko ste stari?«

»39 let in nekaj mesecev.«

»Koliko mesecev?«

»74.«

Bil je zaljubljen sam vase in ni imel tekmece na vsem svetu.

»Skoraj dve leti mi je vzelo, da sem napisal to knjigo.«

»Ali ni bilo to neumno? Saj za par dolarjev lahko kupiš kakršnokoli knjigo hočeš.«

Tolikokrat je bila popeljana pred oltar, da so ji zdaj iz župnišča poslali račun za novi tepih.

Dva voznika se srečata na mostu, preozkem, da bi nadaljevala pot. Nekdo bo moral nazaj.

»Jaz se nikoli ne umaknem pred norcem,« reče prvi jezno.

»Jaz pa vedno,« odvrne drugi in zapelje nazaj.

»V nedeljo imamo pri nas party. Ali bi rad tudi ti prišel?«

»Prav rad! Kaj je že tvoja hišna številka?«

»708 E. 159. Kar z laktom pritisni na zvonec.«

»Zakaj pa z laktom? Zakaj ne s prstom?«

»Saj menda ne nameravaš priti praznih rok!«

Mimogrede iz Milwaukeeja

MILWAUKEE, Wis. - V mojem prejšnjem dopisu sem omenil, da upamo, da bo v mesecu septembru lepše in bolj sončno vreme, kot je bilo v avgustu. Toda na žalost, bilo je ravno nasprotno, oblačno, deževno, sivo, za zdravje zelo slabo vreme. Zato pa smo zdaj v oktobru v dobrih mislih, da ne bo samo bogat na poljskih pridelkih, marveč bogat tudi na sončnih žarkih in suhih dneh.

Zavedati se moramo, da smo v jeseni in jesen je v Wisconsinu najlepši letni čas. Razumljivo, dnevi postajajo vse krajši, noči vse daljše. Jesen je ponavadi lepa, sončna in topla, lahko pa so že prvi oktobrski dnevi mrzli, megleni in pusti.

Za kmete je jesen najlepši in najljubši letni čas. Pridno so sejali in delali vso pomlad in poletje na njivah, travnikih in sadovnjakih, zdaj pa žanjejo in njihov trud se bogato obrestuje, s pomislekom seveda, če ni bilo prevelike suše ali poplave.

Že ime samo pove, da je bil oktober v starem rimskem koledarju osmi mesec leta. Saj vemo, da se je pri Rimljanih leto prvotno začelo z marcem. V starih časih je bil oktober imenovan »vinski mesec«!

Prvotnemu slovenskemu imenu za oktober: kozoprsk, niso vedeli dati prave razlage. Trubar pa je že leta 1557 zamenjal kozoprsk iz leta 1466 za mesec oktober. Dalmatin tega imena ne navaja, ker ima za oktober svoje ime: obročik! Druga slovenska imena za oktober so: vinec, vinščak, mostnik, bratvin, repar in vinotok.

Med slovenskimi vremenskimi reki za oktober so: Če vinotoka mrz in burja brije, prosinca in svečana sonce sije. — Ko žerjavi letijo na tuje, zima se približuje. — Dež, mrz in sneg začuti živina, če ne rada pašnik zapusti. — Če zgodaj listje odpade, sneg potem kmalu zapade. — Če zgodaj se selijo ptiči, bo huda zima o božiču.

Luka (18. oktobra) pravi Urši: spravi repo, sicer ti jo bom s snegom zabelil. — Če je na Uršule dan (21. oktobra) lepo, bo za tri dni dež. — Kakršno vreme Urša prinese, tako se rada jesen in zima obnese. — Če na Urše dan kmet zelje pospravi, mu ga vreme Simona in Jude (28. oktobra) v nič ne pripravi. V nekaterih krajih pa še danes velja pregovor: Simon in Juda se bližata, gorje mu, kdor je v samih spodnjih hlačah. — No ja, pri nas v Ameriki se tega še ni treba

bati!

Včasih so bili v rumeni jeseni na višku in zelo upoštevani kmetje in hlapci z mišičastimi rokami, konji in brane, pa lopate, grablje, motike, kose, srpi in vile. Kaj pa danes? Vse je modernizirano, vse naftalizirano in mnogi pritiskajo samo na gumbe. S tem napredkom gremo starejši zaskrbljeno napej, mlada doraščajoča mladina pa gre — z nekaterimi izjemami — s kričavo pesmijo in ritmičnim plesom vseh telesnih oblin veselo in brezskrbno naprej.

Vsem tistim, ki imajo v tem mesecu rojstne dneve, in vsem godovnikom in godovnicam, želim vso srečo in veselje! V življenju pa je bilo vedno tako: Nesposobni lahko delajo vse, sposobni pa samo tisto, kar znajo!

Triglavski kotichek

Rev. dr. Jože Gole — 70-letnik — S.K.D. Triglav izreka tem potom vse najboljše želje svojemu duhovnemu vodju rev. dr. Jožetu Goletu, k njegovemu 70. rojstnemu dnevu, ki ga je dočakal 21. septembra v bolnišnici, v kateri se je moral podvreči težki operaciji. Po uspešnih kirurških posegih se zdaj zdravi v domači oskrbi. Jubilantu dr. Goletu želimo, da bi mu Bog naklonil hitrega in dobrega okrevanja, in naj ga obdaruje z zdravjem še dolgo vrsto let v koristu društvu Triglav in v veselje rojakom in rojakinjam, ki ga poznajo in visoko cenijo. Slavljencu dr. Goletu prijateljske čestitke, vse najboljše želje in lep pozdrav!

Rojakinja Dari Strmšek — 75-letnica — Slovenka s Trnovega, članica društva Triglav Dari Strmškova praznuje v četrtek, 30. oktobra, letos 75. letnico rojstva in njenega zanimivega življenja. Tudi njej želimo, da ji Bog nakloni čvrste in zadovoljivega življenja. Lepo pozdravljena!

Vinska trgatev — 28. avgusta, zadnje nedeljo meseca, je društvo Triglav, kot vsako leto, priredilo v razkošnem jesenskem parku in v društvenem domu zabavno »Vinsko trgatev«, katere so se vkljub neugodnemu vremenu udeležili v velikem številu naši rojaki in rojakinje ter prijatelji. Že takoj opoldne so pridne triglavske kuharice pripravile obilno in okusno kosilo, kasneje tudi večerjo. Točaji pri točilni zelo cenjeni mizi pa so imeli veliko dela z žejnimi

gosti.

Za zabavo in ples je igrani znani »večni mladenič« Frank Sezon s svojimi prijatelji; imenitno so zabavali plesalce in poslušalce.

Vinska trgatev je bila zadnja društvena prireditev v Triglavskem parku v letošnji sezoni. Za to odlično pripravljeno vinsko trgatev gre zahvala delavnim društvenim delavcem, neumornim kuharicam, predvsem pa našim rojakom in rojkinjam ter prijateljem, ki so prihiteli od blizu in daleč. Hvala vsem!

S.K.D. Triglav gostuje v International Institutu — Društvo Triglav v organizaciji International Instituta - Milwaukee, priredi v mesecu oktobru pod vodstvom podpredsednika Triglava Bambiča v Institutovih prostorih tri zanimive slovenske večere in sicer:

1 — kako se dela in pripravlja slovenski štrudel, kar sta 4. oktobra prikazali članici Minka Mejač in Rezika Kotar;

2 — slovenska večerja, ki bo servirana to soboto, 11. oktobra, pripravljena po društvenih kuharicah z Loni Limonijem na čelu;

3 — pouk slovenskih narodnih plesov, ki bo v torek, 28. oktobra, zvečer. Pouk bo vodila poklicna plesalka Izabelle Kralj-Bambičeva. Vstopnine za ta večer ni.

V spomin vseh mrtvih v starem kraju — Mi vsi vemo, da je v Ameriki praznih vseh mrtvih v mesecu maju, dočim v Sloveniji in ostalih evropskih deželah je praznik vseh mrtvih 1. novembra vsako leto. Mnogoterim nam, katerim se je zibelka gugala na rodni grudi Slovenije in smo si v novem svetu ustvarili svoje domove, bodo na praznik Vseh svetnikov 1. novembra misli in molitve pohitele na razna tamkajšnja pokopališča, kjer počivajo naši starši, bratje, sestre ter prijatelji, in s tem dokazali, da umrejo samo tisti, ki padejo v pozabljenje.

Na tisoče rok bodo v starem kraju okrasili grobove s cvetjem in lučkami in s tiho molitvijo bomo vsi počastili spomin svojih dragih, ki smo jih v življenju spoštovali in imeli raid. Na tisto tiho domovanje, kjer mnogi spe nevzdrumno spanje, kjer kmalu, kmalu dom bo tudi moj... Počivajte v miru!

Volitve — Prvi torek v novem (dalje na str. 4)

Anton M. Lavriša

ATTORNEY-AT-LAW
(Odvetnik)

Complete Legal Services
Income Tax - Notary Public

18975 Villaview Road
at Neff
692-1172

Grdina Pogrebni Zavod

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

1053 E. 62. cesta 431-2088

— V družinski lasti že 82 let. —

Jože Velikonja

Seattle, Wash.

POGLED V SLOVENSKO BODOČNOST

(Januarja 1985 je »Visokošolski tečaj« v Buenos Airesu razposlal pisma številnim slovenskim javnim delavcem in izobražencem po svetu s prošnjo, naj podajo »svoj pogled na slovensko bodočnost«. Več teh odgovorov je bilo objavljenih junija letos v posebni publikaciji »Pogled na slovensko bodočnost«. Razmnoženih in razposlanih pa je bilo le 70 izvodov. O tej anketi je že komentiral na uvodniškem mestu g. L. P. Med tistimi, ki so v anketi sodelovali je bil univ. prof. dr. Jože Velikonja. Njegov prispevek objavljam spodaj v celoti. Ur.)

Kje smo, kam gremo, kaj hočemo, kaj moramo?

Kaj naj bi glede slovenstva uresničili bodoči rodovi?

Ob teh vprašanjih se pojavlja še eno, jasnejše in bolj boleče, ker se mu ne bi smeli izogniti: Kaj moramo za dosego ciljev napraviti danes, jutri, v najbližji bodočnosti?

Če pregledamo obširno dokumentacijo o ciljih slovenskega političnega, socialnega in kulturnega življenja, so ti cilji bodisi doma, bodisi za mejami in v zdomstvu bili že marsikdaj nakazani in definirani. Z zadovoljstvom jih sprejemamo, saj dosledno govorimo o svobodni, zedinjeni, samostojni Sloveniji, stremimo

po nezadržani graditvi slovenske kulturne skupnosti na temeljih zgodovinskih in kulturnih prvin.

Tako doma kot v svetu se na ta gesla sklicujemo, pa si ob tem svobodo, zedinjenje, samostojnost in vse drugo vsak po svoje definira in jih po svoje razume. Z zadoščenjem se zapiramo v svoje domove, ker smo pač nakazane cilje sprejeli in prepustimo komu drugemu, da jih uresniči. Malokdaj se zavemo, da uresničitev sloni na nas samih.

Ob obletnicah radi ponovno pregledamo prejšnje izjave in spomenice; le malo jih je treba izprašati, pa so videti kot nove, prav malo jih je treba spremeniti, še vedno ostajajo kot

daljne, bleščeče podobe. Zato se radi ponašamo s svojo doslednostjo ter trdimo, da še vedno zasledujemo iste cilje, da se borimo za iste vrednote: doma se sklicujemo na dosledno Titovo in Kardeljevo smer, zunaj v svetu se oklepamo drugih pričevalcev. V resnici se uresničitvi ciljev ne približujemo, razen v kolikor zunanje okoliščine, nad katerimi nimamo kontrole in zato zanje ne zaslug niti krivde, spreminjajo objektivno stanje današnje Slovenije in zunanje sveta, ter nam dajejo vtis, da je premik naš dosežek.

Če se oklenemo vabljivega ideala svobodne, samostojne in zedinjene Slovenije — dodal bi še demokratske — nam ne bo padla zrela in izdelana v naročje in nas z ljubeznijo objela in zajela. Kritične spremembe se vrše v matični Sloveniji, nastajajo brez naših posegov, slonijo na silnicah, ki so prirodne zdravi narodnostni skupnosti. Marsikdaj so reakcija na vsiljivost političnih institucij, ko narodna skupnost v neprestanem teženju po sprostitvi odbije težo prisilnega jopiča in hoče do svobodnega zraka. Nam zunanji opazovalci se pogosto zdi, da ti klici po sprostitvi ne sežejo dovolj daleč, da so preskromni, da jim skoro ne moremo zaupati, ker pač ne sprejemajo naših vzorcev svobodnjaštva ter zato niso to, kar bi mi radi imeli.

Zunanji opazovalci sodobne Slovenije so pa tudi vedno bolj zaskrbljeni, ko s sprostitvijo in odprtimi vrati ne rastejo samo novi načini socialnega, kulturnega in političnega dela, ampak se ob njih pojavljajo etično, socialno in narodnostno vprašljivi neslovenski tokovi, ki počasi in vztrajno izpodkopavajo biološko enovitost slovenskega naroda, njegovo jezikovno in kulturno samostojnost, njegove temeljne moralne prvine.

Dokaj težko je razločevati med pozitivnimi in nevarnimi tokovi tam, kjer je svobodno razpravljanje omejeno, kjer je enostrankarska politična suverenost po ustavi garantirana, kjer je demokratičnost postopkov omejena na razpravljanje v okviru partije in partijske platforme in kjer je vsako zunanje opozarjanje hitro označeno za protidržavno rovarjenje in nevarno »klevetanje in pačenje revolucije«, kot je trdil Mitja Ribičič na plenumu kulturnih delavcev 16. novembra 1984. Nakazovanje kakršnihkoli alternativ je kaj hitro obsojeno.

Slovenci v svetu moremo vendarle marsikaj napraviti. Zase, za svoje potomce, za slovensko narodno skupnost, pa

najsi govorimo ob tem o matični Sloveniji, o zamejski Sloveniji, o tretji ali zdomski Sloveniji, ali pa o vseh treh delih slovenske celote.

Kaj narediti?

Najprej moramo prisluhniti. Danes, jutri, neprestano. Poslušati glasove, ne le odmeve. Ujeti glasove živega ustvarjanja doma, za mejo, v svetu. Direktno in z zavzetostjo in ljubeznijo. Vsak utrip je dragocen dokaz živega slovenskega telesa. Temu življenju ni mogoče slediti, če ne vzpostavimo in vzdržujemo rednih, tesnih in živih vezi.

Četudi ne sprjemamo kot neizpodbitno resnico vsega, kar je kjerkoli zapisano, moramo vendar za to vedeti, to spoznati in preceniti. Javna občila posredujejo novice o dogodkih in tolmačenja. Četudi ne soglašamo s tolmačenji, bi morali sprejemati novice, ki prihajajo v svet s časopisi in revijami, knjigami in preko telekomunikacij.

Zaradi politične omejenosti moramo posebno pazljivo slediti temu, kar odkriva drugačnosti in je zabeleženo v tisku, ki izhaja zunaj meja administrativne Slovenije.

Po prvem koraku, to je po spoznanju in obveščenosti, naj bi sledil drugi korak, namreč naše reagiranje na dogodke in vesti o dogodkih, težnjah, premikih in spremembah. Samo če so te reakcije nagle, takojšnje, direktne, samo takrat so lahko pomembne, če malokdo zanje ve.

Res je, da slovenski tisk, ki izhaja zunaj slovenske republike nima prostega dostopa v matično Slovenijo, vendar je razširjen v zamejski Sloveniji, kjer je tudi dovolj kronistov slovenskega političnega, socialnega in kulturnega življenja in zato ostane vsaj tam zabeleženo.

Ta proces obveščanja, reagiranja se izniči, če je reakcija zapoznela. Ko izide v *Svobodni Sloveniji* (izmišljen primer) proglas, ki obsoja dogodke doma, ki so se izvršili pred štirimi meseci, in ta proglas zabeležijo v Trstu dva meseca kasneje, je v tem času v Sloveniji zima prešla v pomlad in poletje in je vest o reagiranju, pa najsi bi bilo še tako dobrodošlo, zapoznela in neučinkovita. Na kratkotrajne dogodke je treba hitro odgovoriti, na dolgoročne premike pa je treba odgovoriti s premišljeno resnostjo in temeljitostjo.

Česar posebno pogrešam pri številnih in globoko zajetih

knjigah in razpravah o slovenski usodi, je njihova odmaknjenost od današnje obstoječe stvarnosti, zaradi katere ostajajo razmišljanja abstraktno zanimiva, obenem pa za današnjo konkretnost in posebno za bodočnost nepomembna, če že ne škodljiva. Marsikdo nosi s seboj breme preteklosti — ob to trditev se je nekaj argentinskih prijateljev spodtaknilo — nekateri bolj zavesto kot drugi. Seboj nosimo napisane in natiskane programe in načrte za bodočo ureditev Slovenije (Dalje na str. 7)

MIMOGREDE IZ MILWAUKEEJA

(Nadaljevanje s str. 3)

bru, točno 4. novembra, se bodo po ZDA vršile zelo važne volitve za guvernerje, senatorje in kongresnike ter številne druge zakonodajalce in lokalne župane, sodnike, občinske odbornike itd. Veliko vprašanje je predvsem v tem, ali bo predsednik Ronald Reagan obdržal republikansko večino v zveznem senatu.

Pri nas v Wisconsinu je ostra borba med guvernerjem Tony Earlom in njegovim nasprotnikom Tommy Thompsonom, še bolj ostra je borba med sen. Bob Kastonom in demokratskim kandidatom Ed Garveyem. Po zadnjih TV in časopisnih vesteh močno vodita Kasten in Thompson.

Dragi rojaki in rojakinje, volilci in volilke, storite svojo dolžnost in pojdite v torek, 4. novembra, na volišča in oddajte svoj glas za kandidate, ki odgovarjajo vašemu prepričanju!

Slovenski večer v Oconomowoc, Wis. — Na obrežju Silver Lake stoji slovenska restavracija »Chuck's Supper Club«, v kateri bo v nedeljo, 2. novembra, vsakoletni »Slovenski večer«, na katerem se bodo lahko rojaki in rojakinje prijateljsko razgovarjali, zabavali, peli in tudi plesali ob poskočnih melodijah orkestra Fun-O-Leers. Vsi prijateljsko vabljeni!

Razumljivo in naravno je, da od postavnega, mišičastega človeka pričakujemo krepkega in zdravega razuma. In če ga ne najdemo, smo razočarani. Od dekleta z angelskim obrazom pričakujemo srčne miline, če te ni, nas zelo moti in užalosti. Zelo pa nas razočarajo skopuški starci, ki od sebe ne dajo niti fige, pa hrepene po bogastvu, časti in nesmrtnosti! A.G.

Tri dragotine

(Nadaljevanje s str. 2)

pazljivo preberi tisti uvodnik in boš odkril kvaliteto, ki ti je pri prvem površnem branju morda ostala prikrita. Svoj opis procesije italijanski žurnalista zaključil tako: »Zares evangelijski prizor v še hladni slovenski noči med tem ljudstvom, ki je prišlo od vseh strani, da počasti Kristusa in njegovo Mater.«

V usta enega najbolj znanih slovenskih pisateljev položijo sledeče besede: »Zanimivo, mnogi vaši (italijanski) teologi, kadar govorijo o teologiji osvoboditve, mislijo na srečanje ali sodelovanje z marksizmom. Mi, ki uresničeni marksizem doživljamo vsak dan, mislimo nasprotno: osvoboditev, da, toda od marksizma... Vse, kar je pri nas živega, kar pri naša bodočnost, je...krščanska duhovnost, gotovo pa ne zgodovinski materializem.«

To so besede velikega upanja in zagotovila slovenske bodočnosti, ki jih je zapisal italijanski intelektualca — vredne ponovitve in premisleka. Pomembna dragotina.

L. P.

Dragi rojaki, potujete v Evropo?

Na pragu domovine, v središču stare Gorice na lepem drevoredu Corso Italija, vas pričakujemo v PALACE HOTELU, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvno televizijo, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejši komfort po zelo ugodnih cenah: enoposteljna soba \$28.00, dvoposteljna soba \$39.00. Cenjenim gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija v začasno ločenem poslovanju. V PALACE HOTELU bo poskrbljeno za vaš čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa vam bo osebno izrekel rojak Vinko LEVSTIK:

DOBRODOŠLI!

PH-PALACE HOTEL, Corso Italiana 63

34 170 Gorizia-Gorica, Italy; Tel.: 0481-82166; Telex 461154 PAL GO I

“SLOVENIA RADIO PROGRAM”

HEARD COAST TO COAST
6 to 7 on Saturday evening E.S.T.
on N.B.N. Cable TV systems.

PAUL M. LAVRISHA
1004 Dillewood Rd.
Cleveland, Ohio 44119

Kanadska Domovina

— PRIJETNO SNIDENJE —

TORONTO, Ont. - V soboto, 27. septembra, se nas je zbralo precejšnje število v Plaza II hotelu v Torontu. Bilo je to snidenje vseh tistih, ki so po vojni kot begunci študirali v Bologni v Italiji, in vseh, ki so bili v Gradcu v Avstriji. Tisti »Hospitality Room« v hotelu je bil kar premajhen za toliko ljudi. Dosti bolj prostorno bi bilo v Slovenskem domu ali pa v dvorani ene ali druge slovenske cerkve.

Sporod je vodil dr. Stane Bah. V imenu skupine iz Bologne je spregovoril dr. Anton Štukelj iz Ottawe, v imenu bivših graških študentov pa dr. Uroš Resman. Pred mikrofonom je stopil tudi dr. Peter Remec iz New Yorka. Dr. Kabalin je govoril v imenu Hrvatov. Kot zadnjega govornika smo slišali našega torontskega nadškofa dr. Alojzija Ambrožiča.

Bilo nas je okrog 200. V nedeljo zjutraj je prof. Jože Plevnik SJ daroval sv. mašo za vse pokojne iz graške in bolognske skupine. Tudi teh je že

nekaj v večnosti.

Štirideset let ni majhna doba v človekovem življenju in bilo nas je nekaj, ki se nismo videli že toliko let. Naštevati imena vseh bi bilo predolgo. Nekateri so prišli precej od daleč, kot npr. Marjan Merala s svojo ženo iz Kalifornije. Prišli so tudi iz Chicaga, New Yorka, Clevelanda in še iz nekaterih drugih ameriških in kanadskih krajev. V živahnem kramljanju je čas hitro mineval, kajti po tolikih letih res ne zmanjka snovi za pogovor.

Tudi mene je spomin popeljal nazaj v leto 1945, ko smo se umaknili pred komunisti v Avstrijo. Po tolikih letih sem videla tri nekdanje sošolce iz gimnazijskih let. Eden od teh, Pavle Polak, je človek, ki je imel toliko prisebnosti duha, da se je spomnil svojih sošolk, ko se je Rupnikov bataljon pripravljala za umik proti Ljubljani v maju 1945. Prišel nas je poklicat ponoči in povedal, kakšna je situacija. Če bi tega ne bil storil, bi se bilo moje

življenje najbrž končalo kje na kakšnem morišču pod partizanskimi streli.

Dr. Blaž Korošec me je pa spomnil na Cortino d'Ampezzo v Italiji. Bilo je takole: v avgustu l. 1945 nas je nekaj odšlo iz taborišča Lienz preko tirolskih gora proti Italiji. Proti večeru smo hodili v Cortini d'Ampezzo od hotela do hotela in nikjer nas niso hoteli sprejeti. V vsakem hotelu so rekli, da je vse zasedeno. Po mojem mnenju nas pa niso hoteli sprejeti, ker smo bili pre-slabo oblečeni in so mislili, da ne bomo mogli nič plačati.

Ker nismo nič dobili, smo šli na železniško postajo v čakalnico. Klop je bila za posteljo, mali kovček za blazino, spanje je bilo pa kljub vsemu trdno.

Zjutraj nas je zbudil glas: »Kaj pa delate tukaj?« Bil je dr. Blaž Korošec, ki se je bil pripeljal z ozkotirno železnico iz Toblacha, nas spoznal in poklical. V nekaj minutah se je bilo treba spraviti na vlak, ki je odpeljal proti Monte Belluno. Tako smo odšli iz negotoljubne Cortine d'Ampezzo.

Po štiridesetih letih je bilo res prijetno kramljati s tolikimi znanci!

M. M.

NOVI GROBOVI

(Nadaljevanje s str. 1)

Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. jutri, v sredo, v cerkev sv. Križa dop. ob 10.30 in od tam na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes pop. od 2. do 4. in zv. od 7. do 9.

George Kvaternik

Dne 2. oktobra je v Hamptonu, Virginia, umrl George Kvaternik, pred leti živeč v Euclidu, vdovec po Mary, roj. Krebely, oče Raymonda (pri katerem je živel) in Florence Sinka, 5-krat stari oče, svak Anthonyja Krebelyja. Pogreb je bil v Hamptonu, Va., pokopan je bil na pokopališču Vernih duš in sicer v oskrbi Želetovega zavoda.

Dale M. Garver

Preteklo nedeljo je na svojem domu na W. 50 St. umrl 82 let stari Dale M. Garver, rojen v Kaliforniji in več let živeč na E. 67 St., vdovec po Sophie (r. Sirocinski), oče Barbare, Carol Groves, Dalea (pok.), Amelie Bencina, Elaine White, Francine in Geraldine, 15-krat stari oče, 2-krat prastari oče, brat Mary Jartz ter že pok. Josepha Cetinsky in Jacka Cetinsky, zaposlen kot šofer tovarnjaka pri Double Eagle Bottling Co. vse do svoje upokojitve l. 1964. Pogreb bo iz Želetovega zavoda na 6502 St. Clair Ave. jutri, v sredo, dop. ob 10. na pokopališče Kalvarije. Na mrtvaškem odru bo danes pop. od 2. do 5. in zv. od 7. do 9.

Ali zoper okupatorja k sovjetizaciji ali zoper sovjetizacijo z okupatorjem

V ljubljanski *Novi reviji* štev. 48-49, je na str. 764 objavila **Spomenka Hribar** (S.H.) članek z naslovom »Možnosti dileme« (t.j. možnosti odločitve ali izbire). V tem članku obravnava S.H. vprašanje: kakšno možnost in izbiro je imelo slovensko ljudstvo v Ljubljanski pokrajini ob nastopu komunistične revolucije. Na vprašanje odgovarja trdno in jasno — opirajoč se pri tem na številne citate iz »Dokumentov ljudske revolucije v Sloveniji«, dalje iz knjige »Jeseni 1942«, revije *Mladine* 1986 in dr. —, da je imelo slovensko ljudstvo samo dve možnosti in prav nobene druge, da se namreč opredeli ali zoper okupatorja za sovjetizacijo Slovenije — točno po navodilih sovjetske, jugoslovanske in slovenske komunistične partije, seveda z grožnjo strela v tilnik za tiste, ki tega ne bi sprejeli, ali pa da se opredeli zoper sovjetizacijo skupaj z okupatorjem in da sprejme orožje od okupatorja, da tako ubrani Slovenijo pred sovjetizacijo.

Naj omenimo samo nekaj misli iz omenjenega članka S.H.

Dilema »Ali zoper okupatorja k sovjetizaciji ali zoper sovjetizacijo z okupatorjem« je S.H. zapisala v članku »Narodne sprave pa ne« in je navedla, da se je ta dilema porodila v Ljubljanski pokrajini kot zibelki revolucije in kontrarevolucije, in da so to dilemo imeli na eni strani »slovenska buržuazija«, na drugi strani pa partija, ki je tej antikomunistični propagandi močno šla na roke s tem, da je tako ekskluzivistično nastopala, propagirala in uveljavljala prav komunizem kot edino rešilno pot, po kateri naj gre slovenski narod v svobodo.

Potem se S.H. vpraša, ali je obstajala realna možnost za nastanek kake druge izbire ravnanja kakor »zoper sovjetizacijo z okupatorjem«, morda z ustanovitvijo nekakšne vojske na narodno-osvobodilni osnovi (o čemer je razmišljal tudi Boris Pahor — *Zaliv*, 1985 1-4). Na to odgovarja S.H., da je iz dokumentov ljudske revolucije v Sloveniji jasno razvidno, da je partija napovedala brezkompromisen boj zoper vsak možen vojaški nastop kogar koli izven partizanske vojske.

Partija je zahtevala popolno enotnost pod svojim vodstvom, enotnost tudi in zlasti v ideološko-političnem smislu. Zato je bil ves vojaški in politični vodstveni kader partijski, kar se je še posebej potrdilo po Dolomitski izjavi, ko se je zgodilo, kakor je Kidrič izjavil: »Krščanska skupina se likvidira kot posebna politična organizacija.«

S.H. navaja dokaze, da je šlo v boju zoper okupatorja za **sovjetizacijo Slovenije**. Navaja npr. iz »Dokumenta VI«, str. 286 pismo Centralnega komiteja komunistične partije Slovenije z dne 28. decembra 1942, ki se glasi: »Vselej je treba poudarjati, da je vsa bodočnost slovenskega naroda odvisna od njegove čim tesnejše povezanosti s **Sovjetsko zvezo**, ki edina daje jamstvo njegove resnične neodvisnosti.« Ista trditev je zapisana v Dolomitski izjavi, da »mora iti naslonitev slovenskega naroda izključno na **Sovjetsko zvezo**«. Zato kliče partija v boj, »ker to dolgujemo sovjetskim narodom, ki se bore tudi za našo svobodo«. (Dokumenti I, str. 54).

K zadnji izjavi ironično pripominja S.H., da so se za našo (= slovensko) svobodo borili tudi Angleži in Amerikanci, pa partija ni razglasila, da jim kaj »dolgujemo«.

O poboju domobrancev na Rogu pravi S.H., da je bil to stalinističen zaključek državljanske vojne v Sloveniji zato, ker je partija izhajala iz svoje odločitve zoper okupatorja k sovjetizaciji in izbojevala zmago. Ta poboj je bil narejen v »stalinski nepopustljivosti« in preračunan že med vojno na fizično uničenje domačega sovražnika.

Iz Kardeljevih dokumentov, ki jih citira S.H., je razvidno, da je partija delala na tem, da »bo bela garda morala služiti okupatorjem in bo ob koncu vojne uničena od tistih

(dalje na str. 7)

ŽUPNIJSKA HRANILNICA in POSOJILNICA "SLOVENIJA"

Vam nudi razne finančne usluge: Posojila za hiše, avtomobile, potovanja, študij itd. Vaši prihranki pa se obrestujejo po najvišji možni stopnji.

POSLUŽITE SE NAŠE SLOVENSKE FINANČNE USTANOVE!

URADNE URE

na 618 Manning Ave. Toronto

Tel.: 531-8475

Torek — sredo 10 a.m. — 3 p.m.
Četrtek — petek 10 a.m. — 8 p.m.
Sobota 10 a.m. — 1 p.m.

na 739 Brown's Line, Toronto

Tel.: 255-1742

Torek — sredo 10 a.m. — 3 p.m.
Četrtek — petek 1 p.m. — 8 p.m.
Sobota 10 a.m. — 1 p.m.

v Hamiltonu pri sv. Gregoriju Velikem

Tel.: 561-9952

Vsak petek od 4h do 8h zvečer.

NAROČNIKOM

AMERIŠKE DOMOVINE

Sedaj, ko *Ameriška Domovina* nudi izredne cene vsem novim naročnikom, vas naprošamo, da priporočate svojim prijateljem in znancem, naj se tudi oni čimprej poslužijo te izjemne ugodnosti in postanejo naročniki tega našega priljubljenega časopisa.

Da se pridobivanje novih naročnikov čimbolj pospeši, vas naprošamo, da nam pomagate pri tej akciji tako, da skušate pridobiti vsaj enega novega naročnika. Če bi se to lahko praktično izvedlo, bi v kratkem času podvojili naložbo časopisa. To pa bi, seveda, bilo tudi najboljše zagotovilo, da bo časopis še naprej redno izhajal in uspeval med Slovenci v Ameriki, Kanadi in v širnem svetu.

Vemo, da vam je kot dolgoletnim zvestim naročnikom *Ameriška Domovina* pri srcu, zato vam ne bo težko priporočiti list svojim prijateljem in znancem. Obenem pa jim boste storili veliko uslugo, kajti to je edini način, da tudi oni lahko zvedo za to izredno priliko.

Prijatelji Ameriške Domovine

Naročilnico za Ameriško Domovino

- ___ Naročam se na list
- ___ Naročnino podarim
- ___ Torkovo in petkovo — \$15
- ___ Petkovo — \$10
- ___ Za visokošolca ali vojaka, dnevno — \$10
- ___ Za visokošolca ali vojaka, petkovo — \$5

za eno leto

Ime _____

Naslov _____

MOJE ime _____

MOJ naslov _____

___ Pošljite novemu naročniku pozdravno pismo.

KOLEDAR PRIREDITEV

V »Koledar« pridejo prireditve društev in drugih organizacij, ki objavljajo v »Imeniku društev« vsak mesec. Vključene so tudi prireditve, ki so v uradnem mnenju koristne za našo skupnost.

OKTOBER

18. — Tabor, DSPB Cleveland priredi svoj jesenski družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

18. — Glasbena Matica poda večerjo, koncert in ples v SND na St. Clair Ave. Igra Don Slogar orkester.

18. — Klub slov. upokojencev v Nevburgu-Maple Hts. priredi večerjo s plesom v SND na E. 80 St.

19. — DNIJ pri Sv. Vidu priredi kosilo v avditoriju, od 11. do 2. pop.

26. — Slomškov krožek priredi kosilo v dvorani pri Sv. Vidu. Serviranje od 11.30 do 1.30 pop.

26. — Občni zbor Slovenske pristave.

26. — Pevski zbor Zarja priredi koncert z banketom in plesom ob zborovi 70-letnici obstoja in sicer v SDD na Recher Ave. Igra Ray Polantz orkester.

26. — Podr. št. 50 SZZ priredi kosilo ob svoji 55-letnici v Slov. domu na Holmes Ave. Pričetek ob 3. pop.

NOVEMBER

8. — Belokranjski klub priredi martinovanje v Slov. domu na St. Clair Ave. Igra orkester Veseli Slovenci.

8. — Pevski zbor Jadran priredi koncert z večerjo in plesom v SDD na Waterloo Rd. Za ples igra Tony Klepec orkester.

9. — Slovenski dom na West parku priredi ples. Igra Ray

Champa orkester.

15. — Štajerski klub priredi martinovanje v dvorani pri Sv. Vidu. Igrajo Veseli Slovenci.

DECEMBER

5. — Slovensko-ameriški kulturni svet priredi srečanje s škofom A. Edwardom Pevcem v semenišču Borromeo.

6. — Slovenski Dom št 6 ADZ praznuje 75-letnico z večerjo in plesom v SDD na Recher Ave. Igra Joe Fedorchak orkester.

— 1987 —

JANUAR

31. — Tradicionalna »Prstavka noč« v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

FEBRUAR

21. — St. Clair lovsko društvo priredi Lovsko večerjo v Slov. nar. domu na St. Clairju.

APRIL

4. — Pevski zbor Zarja priredi pomladni koncert v SDD na Recher Ave.

26. — St. Clairski upokojenci praznujejo svojo 25. obletnico in prirede svoje letno kosilo v spodnji dvorani SND na St. Clairju. Serviranje od 1. do 3.30 pop., zabava do 5. pop.

Sedemdesetletnica—

Pevski zbor Zarja praznuje letos svojo 70-letnico. V nedeljo, 26. oktobra, bo v Slov. društvenem domu na Recher Ave., v katerem zbor sedaj domuje, slavnostni banket, ki bo združen s pevskim nastopom in plesom. Na programu bodo sodelovali tudi pevci iz Glasbene matice in Jadrana. Vstopnice so po \$12 in jih imajo člani Zarje, ali pa jih lahko dobite pri Tivoli Imports trgovini v SND na St. Clairju ali Tony's Polka Village na E. 185. cesti.

GORICA, It. — Po uspelem vseslovenskem misijonskem simpoziju Slovenika leta 1981 se je Slovenska teološka akademija v Rimu odločila, da bo sama priredila podobna srečanja v večnem mestu, posebno ker ima na voljo papeški duhovniški zavod Slovenik.

Tako so bili simpoziji: v septembru 1982 o škofu A.M. Slomšku, v septembru 1983 o Ivanu Trinku, v septembru 1984 o prekmurskem voditelju Francu Ivanocyju. V jeseni 1985 je bil v Rimu svetovni simpozij o sv. Cirilu in Metodu; pri tem simpoziju je Slov. teološka akademija sodelovala s svojo sekcijo. Za drugo leto je predviden simpozij o nadškofu in kardinalu Jakobu Missiji. Vsi prispevki o Slomšku, Trinku in Ivanocyju so že izšli v posebnih knjigah.

Od 8. do 13. septembra pa sta letos Slov. teol. akademija in Slovenik priredila simpozij o goriškem nadškofu Frančišku B. Sedeju. Pokroviteljstvo so sprejeli goriški nadškof Vitale Bommarco ter koprski škof dr. Janez Jenko in njegov pomočnik škof Metod Pirih. Predavanja so bila v Sloveniku, udeleževalo se jih je od 40 do 50 strokovnjakov in prijateljev (duhovniki, redovniki in redovnice ter laiki). Vse je poteklo v najlepšem redu.

Naj tu najprej omenim mašo v baziliki sv. Klementa, kjer je grob sv. Cirila, kateri je sledila avdiencia pri sv. očetu, izlet na Montecassion, kjer smo maševali na grobu sv. Benedikta in sv. Sholastike, ter z obiskom Terracine in samostana Fossanova, kjer je leta 1274 umrl sv. Tomaž Akvinski.

Sedejeva življenjska pot

Frančišek B. Sedej se je rodil v Cerknem 10. oktobra 1854. Ljudsko šolo je obiskoval v Cerknem, srednjo in bogoslovje v Gorici. V duhovnika je bil posvečen 26. avgusta 1877. Nekaj časa je bil za kaplana v Cerknem, nato je šel v Avgustineum na Dunaj, kjer je doktoriral iz svetopisemskih ved. Vrnil se je v Gorico, bil kaplan na Travniku in profesor v bogoslovju. Leta 1889 so ga poklicali na Dunaj za ravnatelja v Avgustineumu. Kardinal Missia ga je poklical v Gorico in ga imenoval za kanonika in stolnega župnika.

Dne 20. januarja 1906 je bil imenovan za goriškega nadškofa. Umeščen je bil 25. marca 1906. Med prvo svetovno vojno se je skupno z bogoslovci umaknil v Stično. Ko se je vrnil v Gorico, se je neizčrpno žrtvoval za duhovno, moralno in gmotno obnovo ljudstva in dežele. Bil je varuh svojega ljudstva. Po dobrih 25 letih plodonosnega dela in trpljenja je umrl v Gorici 30. novembra 1931, en mesec po odstavitvi ali odstopu.

Življenje nadškofa Sedeja lahko razdelimo na tri dobe, ki vsaka posebej predstavlja določeno zadržanje in pastirsko skrb goriškega nadškofa.

Prva gre od nastopa službe do izbruha prve svetovne vojne, druga zajema vojna leta, tretja pa povojna leta v italijanski državi do nadškofove smrti.

Že sami ti skromni podatki povedo, v kakšnih težkih in včasih burnih časih je Sedej sejal božje seme, pasel svoje ovce in se trudil, da bi delo dobrega pastirja prilagodil potrebam in zahtevam vedno novih časov.

Simpozij je mnogo nudil

V skrivnosti teh časov, v njihove težave in probleme so nas skušali popeljati razni predavatelji na simpoziju, skušali so razkriti in pojasniti razne nejasnosti, a so tudi nakazali nekatere probleme, ki jih bo morala šele bodočnost preiskati in razčistiti, zlasti tedaj, ko bodo za reševanje teh problemov dostopni vatikanski arhivi. Vsekakor bo brskanje po teh in državnih arhivih kakor pa tudi po župnijskih in nadškofijskih arhivih zahtevalo še dobro mero pripravljenosti in truda.

Pri simpoziju smo marsikaj lepega, novega in zanimivega slišali, včasih so se stvari ponavljale ali so bile predolge, a simpozij je Sedeja prikazal kot katoliškega škofa in pastirja; samo v tej luči ga je mogoče razumeti tudi na drugih področjih. Simpozij je potrdil, da je nadškof Sedej gotovo ena najbolj značilnih osebnosti v dvajsetih letih našega stoletja. Še bo treba dela, da ga bomo dobro spoznali. Še bo treba poguma, da bo vsa resnica prišla na dan.

Sodelavci na simpoziju

Na simpoziju so s svojimi prispevki sodelovali: Andrej Sedej, *Sedejev rod*; prof. Tomaž Pavšič, *Sedejeva domovina Cerkljansko* (predavanje z diapozitivi); prof. Fulvio Salimbeni, *Gorica od konca prve svetovne vojne do fašizma* (ital.); prof. Jože Pirjevec, *Zgodovinski okvir Sedejevega škofovanja med Slovenci do prve svetovne vojne*; prof. Tomaž Simčič in prof. Marjan Kravos, *Sedejeva biografija z bibliografijo*; prof. Franc Kralj, *Sedej — nadškof med Slovenci*; Stanko Medvešek, *Sedej v slikah in dokumentih* (pripravil je razstavo raznih Sedejevih dokumentov); Marko Tavčar, *Sedej v navzkrižju političnih in nacionalnih vrenj*.

Dalje: dr. Milica Kacin-Wohinc, *Sedej v dokumentih italijanskih oblasti*; prof. Miloš Ribar, *Sedejevo dopisovanje z dr. Primožičem*; dr. Jurij Bizjak, *Sedej in Sveto pismo*; prof. Luigi Tavano, *Kulturne smeri in pobude Sedejevega škofovanja* (ital.); prof. Fedora Ferluga-Petronio, *Sedej in slovenska ljudska pesem*; prof. Lojzka Bratuž, *Sedej in slovenska književnost*; prof. Paolo Malmi, *Sedejeva pastoralna dejavnost v pastoralnih obiskih v goriškem delu Furlanije*.

Končno še: ravn. Miroslava Braini, *Pogledi na vzgojo mladine v pastirskih pismih F.B. Sedeja*; prof. Anton Trstenjak, *Grafološka analiza Sedejeve pisave*; dr. Drago Klemenčič, *Sedej v nekaterih časnikih in revijah*; p. Franc Husu, *Sedej in kleretinci*.

Človeško in nadpastirsko podobo nadškofa Sedeja sta v marsičem osvetlila tudi jublanta, ki sta bližje poznala svojega nadškofa: msgr. Viktor Kos in g. Viktor Brčec. Pri simpoziju so prebrali tudi pismo, pisano v furlanščini, ki ga je poslal prof. Guido Maghet.

Delo simpozija je spremljal škof pomočnik Metod Pirih iz Kopra, ki je vodil bogoslužja in se poslovil na predvečer zaključka s toplimi besedami pohvale in zahvale.

V četrtek 11. septembra predpoldne se je simpozija udeležil goriški nadškof Vitale Bommarco, ki se je vrnil iz romanja v Palestini. (Predavala sta profesorja Paolo Malmi in Luigi Tavano). Zahvalil se je za opravljeno delo in je povedal, da se želi vključiti v smerenice, ki jih je začrtal Sedej, ko je šlo za katehezo, za oglejsko baziliko in škofijski muzej. Poudaril je potrebo, da se obmejni škofje večkrat srečajo.

Prispevki iz simpozija bodo izšli v posebni knjigi. Ali bo to prvi korak, da bomo dobili celoten življenjepis velikega nadškofa Sedeja?

Lojze Škerl
(Kat. glas, 25.9.1986)

ISKRICA

Doseči moramo, da bomo živeli skupaj kot bratje, ali pa bomo skupaj propadli kot norci.

— Martin Luther King

Josef's Hair Design

5235 Wilson Mills Rd.
Richmond Heights, Ohio
461-8544 or 461-5538

Maple Heights Catering

"WE CATER TO
WEDDINGS, CLAMBAKES & BANQUETS"

17330 Broadway Avenue
Maple Heights, OH 44137
Tel. — 663-7733

Nudimo kompletno postrežbo (catering service) za svatbe, bankete, obletnice in druge družabne prireditve. Za prvo vrstno postrežbo prevzamemo stoodstotno odgovornost. Na razpolago je vseh vrst perutnine. Se priporočamo!

Andy in Richard Hovevar

Pogled v slovensko bodočnost

(Nadaljevanje s str. 4)

in bodočo svobodno in demokratično Slovenijo.

Ti programi izhajajo iz strukture in programov predvojne in medvojne dobe in ostajajo slepe za povsem drugačno realnost današnje Slovenije. Konkretno: naslanjanje na Gosarjeve sheme, na strukturne programe Zveze Združenih Delavcev, na načrte Družabne pravde ali na Žebotove sheme, na teoretična načela Narodnega odbora ali Slovenske Ljudske Stranke, pa so sodobnejših proglašov različnih izbranih ali samozvanih odborov, vse to danes zadeva na trdo konkretnost Slovenije v rokah Zveze komunistov, na resno temeljitost dolgoročnih programov za Slovenijo leta 2000, na vedno bolj izkristalizirane smernice bodočega gospodarskega razvoja Slovenije, za katere je današnja struktura — štirideset let po konča-

ni vojni — usidrana in je tudi revolucionarna sprememba ne bi mogla odpihniti.

Strukturne zadržanosti, ki so bile ustvarjene med obema vojnoma, so še desetletja po drugi vojni omejevale ustvaritev novega sistema. Govorili so o dediščini kapitalizma. Danes moramo, pa najsi bi si izrisali kakršnekoli nove sheme, graditi na strukturnih pogojenosti samoupravne družbe, enostrankarskega sistema, z vsemi dobrimi in slabimi posledicami.

Kdo med nami te strukture zadostno pozna, kdo more o njih resno in dobrohotno soditi? Niti sejni zapisniki slovenskih parlamentarnih zborov, ki jih od časa do časa prebiram, ne kažejo jasne podobe, na kateri bi bilo mogoče resno svetovati možne spremembe. Ne zagovarjamo revolucionarnih posegov, ne objememo gesla: »Moj bog je rop, požig,

umor«, ne govorimo o viharju, ki naj bi vse pometel in nam pustil kot dediščino Slovenijo v ruševinah, brez ljudi, brez struktur, brez vsega, kar je bilo v tisoč in več letih na slovenski zemlji od slovenskih ljudi in zanje ustvarjenega.

Strukture, ki danes v matični obstajajo, pa najsi bodo še tako nepopolne, v svojem bistvu omogočajo ohranjanje ekonomske, politične in kulturne normalnosti. Tudi cerkvene in verske. Kljub omejitvam svobode govora, združevanja, svobodnega razpolaganja z lastnino, bodisi osebno kot skupinsko, je vendarle ta struktura dejanski okvir, ki ga ni mogoče prezreti in s katerim je treba računati, pa najsi bi se zavzemali za drobne spremembe v notranjosti tega okvira ali pa za korenito spremembo okvira samega.

Kljub vojnim razdejanjem je povojna Nemčija vstala in zrastle v teritorialnem okviru medvojne infrastrukture in z institucijami, ki so nadaljevanje predvojne Nemčije, četudi so izbrisali nacistične naslove. Spremembe političnih režimov v Argentini so bile doslej neuspešne v naporih, da bi spremenile temeljne strukture argentinskega gospodarstva in politične organiziranosti. Ob tem si ne bi smeli delati nikakih utvar za našo Slovenijo.

Naloga posebno mladih izobražencev je najprej temeljno spoznavanje političnih, gospodarskih in kulturnih procesov, pa najsi bi bili naslonjeni na slovenski primer ali ne. »Slovenskost« primerov naj bi bila izpeljanka, dobrodošlo nadaljevanje v strokovni izobrazbi. Posebno mlajši izobraženci in bodoči izobraženci bi morali imeti neprestano pred očmi pri svojem študiju, kaj naj bi s temi novimi dognanji doprinesli »moji Sloveniji«, pa najsi je to Slovenija staršev ali Slovenija v slovenskih skupnostih po svetu.

Pasivno čakanje, da nas bo kdo poklical na delo, da bo od nekdaj zrastle spodbuda, da nam bo kdo dal navodila, tako gledanje nam je v preteklosti in nam še danes uničuje dejansko možnost slovenskega uveljavljanja. Lastna iniciativnost je nujen pogoj. Pri tem nimam v mislih plakatarske samoznanosti, prav tako ne spovedniške zadržanosti.

Skrb za »mojo Slovenijo«, ki je omejena na krajevne slovenske skupnosti, je lahko sama sebi namen. Taka skrb za slovenske skupnosti ob slovenskih domovih v Velikem Buenos Airesu kaj hitro seže v zaskrbljenost za naselbino, v katero so vključeni tudi neslovenski ljudje. Socialna trdnost teh naselbin gre v dve smeri: v utrjevanje medsebojnih stikov med slovenskimi rojaki obenem pa za uveljavljanje v teritorialni sosesčini, ki je zaradi slovenske prisotnosti in aktivnosti poznana, priznana in cenjena. Izključevanje neslovenskih sosedov je pač praktično nemogoče. Zato je

stike v sosesčinah treba pozitivno usmeriti v afirmacijo slovenske prisotnosti v mešani kulturni in socialni družbi.

Slovenske naselbinske skupnosti niso sestavni del ali orodje mednarodne reakcionarne internacionale pod vodstvom Vatikana ali ameriške CIA. Take trditve se pojavljajo v političnih govorih in pamfletih v slovenski republiki, a jih resni ljudje ne jemljejo za res. Ne obstaja namreč enakovreden protitež komunistični svetovni organizaciji, ki kljub razpustitvi Internacionale še vedno aktivno vodi svetovno organiziranje komunističnih revolucij.

Vedno večja samostojnost posameznih komunističnih partij ne more zabrisati organiziranega svetovnega gibanja. Če se tega zavedamo, potem nam mora biti jasno, da Zveza komunistov v Sloveniji kljub proglašanju samostojnosti, v ideoloških predlogih in programatskih načrtih sloni in nosi v sebi temeljna načela mednarodnega komunizma. Sprejemanje nekih demokratičnih posegov v majhni slovenski partiji je taktična poteza, ki ne spreminja končnih ciljev komunistične revolucionarnosti.

Čeprav od časa do časa opazimo zanimive premike v partijskih direktivah, v naslednjem trenutku ujamemo vračanje na ideološko čistost in taktično neizprosnost ter se zato iluzije o dialogih, o pravici do drugačnosti, o idejni širini, prelevijo v zahteve in izvajanja enosmernosti, partijske doslednosti in samoupravnega doktrinarstva. To tudi v primerih, ko ekonomske in socialne togosti vodijo v materialno in duhovno obubožanje slovenske skupnosti.

Nekaj sprememb v doktrinarski togosti se je rodilo v dinamičnem presnavljanju komunističnega sistema in njegove ideologije, nekaj jih je zrastle iz taktičnih premikov. Ne moremo si domišljati, da je zunanja Slovenija k temu pripomogla, kajti vsakršni poskus dobrohotnih nasvetov so bili doslej, v vseh štiridesetih letih, načelno odbiti in označeni kot protidržavnost.

Vztrajnost in doslednost zamejske in zdomske Slovenije je vendarle koristna in potrebna, četudi ni videti direktnih vplivov na dogajanja v sodobni Sloveniji. Uspešna je po tem, ker že s svojo eksistenco dokumentira obstoj neke dru-

gačnosti in opozarja matično Slovenijo, da ne more tiho mimo nje. Čučkova »Sramota umira počasi« je bila za marsikoga presenečenje, ne zaradi pobalinskih namigov, ampak kot dokument, da zdomci obstajajo, ustvarjajo in gradijo. Podobno presenečenje so bili podlistki v mariborskem tedniku, podobno nedavno zagotavljanje, da so si politični emigranti »prisvojili Balantiča«, podobno resno citiranje domobranskega Vestnika.

Uveljavljanje slovenskih rojakov in njihovih otrok v širokem svetu je samo po sebi dosežek. Poštane pa tudi uspeh za slovensko skupnost, ko je uspeh zabeležen in priznan kot dosežek slovenskega človeka. Še več je vreden, če uveljavi slovensko ime med Nesloveneci. Prešli smo iz časov, ko je bilo brati slovensko ime le, če so kje zajeli pijane slovenske razgrajace. Žal mnogokrat »slovenski uspešnik« bolj skrbi za samolastno uveljavljanje kot za posredovanje svoje uspešnosti celotni slovenski skupnosti.

Na koncu naj dodam, na kakšnih teoretičnih osnovah sloni moje gledanje na bodoči razvoj in na obstoječe možnosti. V teoriji strukturalizma, pa najsi je marksistično pobarvan ali ne, naj sloni na antropoloških ali lingvističnih osnovah, je danes v socioloških znanostih sprejeto gledanje, da podobno kot je življenje in mišljenje posameznika pogojeno po strukturnih ogradjah, ki jih človek delno podeduje, delno izgradi v zgodnjih letih razvoja, tudi družbene skupnosti slone na strukturnih zgradbah, ki po eni strani omogočajo uspešno delo, po drugi pa omejujejo prostost.

Slovenski zdomci kot posamezniki so na tej osnovi razdeljeni v dve glavni skupini: Prvo sestavljajo tisti, ki so zrastle ali doraščali doma in prinesli svoje miselne in akcijske strukture seboj. Drugo skupino sestavljajo tisti, ki so bili rojeni ali so rastle zunaj v svetu. Struktura njihovega dela in mišljenja je dokaj drugačna. Delno se ti dve strukturi dopolnjujeta, marsikdar se bijeta v posamezniku, v družinah in v organiziranih skupnostih. Konflikt generacij je najjasnejši primer teh dvojnosti.

Podobno je s strukturami družbe. Predvojna slovenska skupnost je doma ustvarila in ohranjala strukture, ki jih je

(Dalje na str. 8)

Ali zoper okupatorja k sovjetizaciji ali zoper sovjetizacijo z okupatorjem

(Nadaljevanje s str. 2)

zaveznikov, ki so jih želeli za jutri t.j. od Angležev in Amerikancev.

Po mnenju S.H. je bil roški pobjedniški poraz komunistične revolucije, gledano to iz tistega obzora, iz katerega gledamo in v katerem vidimo človeka kot človeka, kot trpeče, tragično, zmotno bitje, torej človeka kot človeka in ne kot sredstvo za dosego tega ali onega cilja. Vso krivdo za dilemo Ali - Ali je ustvaril partijski ekskluzivizem, ki ni obstajal samo med vojno in revolucijo, ampak se nadaljuje še sedaj. Dokaz za to je npr. v tem, da je bilo pred nekaj leti to je potrdil Ivan Križman, član komisije Centralnega komiteja zveze komunistov za agitacijo in propagandno — uničeno pomembno gradivo o kaznivih dejanjih po vojni umrlih domobrancev in o ugotavljanju njihove individualne krivde, kar smatra S.H. za vandalizem. (Enak vandalizem je bil uničenje dokumentov o delovanju škofa dr. Rožmana, ki se je zavzemal tudi za obsojene komuniste.) S.H. obsoja tudi uničenje dokumentov o dachauskih žrtvah in o delu VOS-a v Ljubljani.

S.H. sklene svoj članek, da je še vedno prepričana, »da nam bo samo narodna sprava prinesla garancijo za miren jutri, namreč sprava med nami kot ljudmi. Kjer je narod spravljen sam s seboj, je dana temeljna možnost za demokratično, pluralistično življenje kake narodne skupnosti.«

Moramo pa pripomniti, da je trditev S.H. o omenjeni dilemi naletela na velik odpor pri nekaterih bivših partizanih in tudi pri nekaterih protikomunistih. Partizani trdijo, da so se borili zoper okupatorja z namenom, da preženejo okupatorja in osvobodijo slovensko zemljo in ne za sovjetizacijo Slovenije. Protikomunisti pa so mnjenja, da so se borili zoper komunistične partizane, ki so na debelo pobijali Slovence, samo zato, da zavarujejo slovenska življenja ne glede na to, ali je šlo za sovjetizacijo Slovenije ali za kaj drugega.

RUDOLF SMERSU
(Svob. Slov., 25.9.1986)

Za zanesljivost in stvarnost cen pri "kupovanju" ali prodaji Vašega rabljenega avtomobila se Vam priporoča slovenski rojak

Frank Tominc lastnik

CITY MOTORS

5413 St. Clair Ave.

tel. 881-2388

Cleveland Ear, Nose, Throat & Facial Surgery Group, Inc.

naznanja, da

Valentin M. Meršol, M.D., F.A.C.S.

SPREJEMA PACIENTE V SVOJI ORDINACIJI

V

THE EUCLID MEDICAL PLAZA

26300 Euclid Avenue

Euclid, Ohio 44132

Kličite 261-4848 za sestanek

ZORA PIŠČANC

PASTIRICA URŠKA

Nadaljevanje

»Kam, moj Bog!« je klicalo Urškino srce v silni stiski. Birič jo je molče gnal navzdol. Prav na dnu je odprl majhna železna vrata in potisnil deklenco v temno, vlažno luknjo.

»Novega gosta ste dobili. Takega sojetnika niste še imeli. Glejte, kaj sem vam pripeljal.« Dvignil je baklo, ki je osvetlila nežen, skoro še otroški obraz, v katerega se je z neizmernim začudenjem zazrl pet kosmatih obrazov.

»Takega otroka si pripeljal? Kaj pa je naredil?« je planil kvišku Jakob iz Zagorja in se približal Urški.

»Le mirno, le mirno Jakob, to ni tvoja hči. Od mene bo odvisno, kako se bo počutila tu notri. Jaz jo bom že omehčal, kajne ptičica?« je birič stopil do nje in jo objel okoli ramen. Urška je kriknila, izviti pa se mu ni mogla. Vse moči so ji ohromele ob pogledu na te žive okostnjake, zaprte v podzemlju že leta in leta.

Jakob iz Zagorja je stopil do ječarja, ga pograbil za ovratnik in ga dvignil.

»Tudi od mene je odvisno, ali prideš še živ iz te luknje. Enega sem že ubil in ti to dobro veš. Tudi tebe lahko zalučam ob steno, četudi mi jutri odsekajo glavo. Ali hočeš?«

Belina biričevih oči je v silni grozi strmela v Jakoba.

»Ne, ne, saj grem. Dobro družbo si delajte. Ne bo vam več dolgčas sedaj.«

»Pojdi!« ga je Jakob porinil skozi vrata in šele ko so v ključavnici zarožljali ključ, se je umiril in stopil do Urške.

»Nič ne vidiš, ubožica,« jo je prijel za roko. Obstala je na istem mestu, kjer jo je pustil ječar.

»Tudi teme se boš privadila, a upam, da ne za dolgo. Pridi k meni in sedi.« Porinil ji je v kot kup nagnite slame.

»Kako ti je ime?«

»Urška Ferligojnica. Pri Piskovih pravijo pri nas.«

»Pri Piskovih? To je hiša tik pod Skalnico. Spominjam se, da so tam vsi otroci pomrli za kugo.«

»Da, vsi, le jaz sem ostala.«

»Ti sama, kot moja hčerka,« je s tako grenkobo povedal Jakob, da se je stresla.

»Kje je sedaj vaša hčerka?« je Urška pozabila na svoje gorje spričo žalosti in obupa, ki sta zvenela iz starčevih besed.

»Tebe še na svetu ni bilo, ko se je to zgodilo. Imel sem hčerko, lepo in mlado kot si ti. Mati ji je umrla na porodu. Varoval sem jo kot svoje oko. Bila je pobožna in me je zelo ljubila. Prišel sem nekega večera domov in že od daleč slišal njene obupne klice na pomoč. Planil sem v hišo v hipu,

ko ji je birič zasadil nož v srce. Ni se mu hotela vdati, rajši je umrla pod njegovim nožem. Uboga moja Marjetica!«

»In potem?« Urška je polna usmiljenja poiskala v temi njegovo roko.

»Planil sem nanj in mu iztrgal nož iz rok. On me je zgrabil okrog vratu in me hotel zadušiti. Stemnilo se mi je pred očmi, na tleh je hropela ljubljena hčerka v zadnjih vzdihljajih. Prijel sem nož in mu ga potisnil naravnost v srce. Padel mi je k nogam in se ni več premaknil. Vso noč sem

Pogled v slovensko bodočnost

(Nadaljevanje s str. 7)

nato prenesla z emigracijo v svet. Na tem slone slovenske argentinske dejavnosti, organizirane in neorganizirane. Novosti je malo. Za v Argentini rojene je sprejemanje teh od drugod prinesenih struktur težko, ker pomeni sprejetje nečesa, za kar na argentinskih tleh in v argentinski družbi ni samoderne osnove. Iz tega izhajajo nekateri konflikti v organizacijah in med organizacijami.

Končno pa pogled na razmere v slovenski republiki. V štiridesetih povojnih letih so družbene strukture, ki obsegajo način mišljenja in neregirane dela, dale prostor novim in drugačnim strukturam, ki jih nosijo novi in drugačni ljudje. Tisti, ki so vojno preživljali kot otroci, se približujejo petdesetim letom in bodo kmalu prosili za upokoje. Ohranjevalci nekdanjih struktur so bili nasilno ali naravno odmaknjeni in so jih nadomestili novi nosilci novih struktur.

Na dolgo bi lahko razpravljali, v koliko so te strukture materialistične in marksistične, tehnološke ali balkanske. Rezultat pa je, da je mogoče predvidevati neke spremembe v bodočnosti samo v okviru tam obstoječih struktur. O tem si ne bi smeli delati nikakih utvar, kajti samo z brezobzirnim uničenjem teh struktur in njih nosilcev ter uporabljalcev je mogoče misliti na korenito in naglo spremembo. Taka sprememba pa je za vse tiste, ki še nekaj damo na moralne vrednote, nesprejemljiva.

Za zaključek: vodilni zgodovinar nedavne slovenske preteklosti mi je v privatnem pismu zapisal:

»...Klasična gimnazija nam je vcepila več posluha za razna, tudi etična vprašanja!«

Ta zapisek mi je bil bolj dobrodošel kot karkoli drugega. Dokazuje, da nas struktura mišljenja spremlja še dolgo potem, ko si je ne nabiramo več iz šolskih knjig.

držal mrtvo hčerko v naročju in jo ljubkoval. Zjutraj so me prijeli in odvedli v ječo. Koliko let sem že tu? Deset, morda več. Zmotil sem se v štetju. Čakam le še smrti, ki me bo združila z Marjetico.«

»In vam je žal, da ste ubili biriča?« je vprašala Urška.

»Žal? Ne, Urška, menda bi sedaj isto storil.«

»Marjetica je žalostna, če tako mislite. Mi smo kristjani in moramo odpustiti vsem, ki so nam storili krivico.«

»A on mi je storil nepopravljivo krivico. Uničil je mene in hčerko.«

»Ne Marjetice ni uničil, ona večno živi v nebesih kot sveta mučenka. Tam vas pričakuje. Ali hočete priti k njej?«

»Oh, Urška, saj to je še moje edino upanje. Živ tako ne pridem več iz te luknje.«

»Zato se pripravite na srečanje z Marjetico. Odpustite biriču, ki jo je ubil in recite Bogu, da ga imate rad, da bi želel priti v nebesa.«

»Urška, ti si angel, poslan iz nebes. Glej, nobenega sovražstva ne čutim več v duši. Vse svetlo in lepo je sedaj v meni.«

»Prav je tako. Ni mi žal, da so me zaprli, če sem vam lahko prinesla tolažbo. Mati božja mi je rekla: reci ljudstvu...«

»Ne razumem te, Urška, kaj govoriš? Mati božja da ti je rekla? Saj si doslej pametno govorila,« je bil Jakob ves zmeden, kakor da je v njem nenadoma nastal prelom vsega lepega, ki mu ga je Urška pričarala s svojim prigovarjanjem.

»Ne, res je. Mati božja se mi je prikazala na Skalnici.«

»Kaj? Dekle, tebi se blede!« so planili kvišku še ostali.

Urška je čutila, kako so ji blizu, kako se je dotikajo s svojimi na pol gnilimi oblekami, kako jo duši zadah gnilobe, ki jim je prihajal iz ust in od umazanije njihovih teles. Najraje bi zakričala od gnusa. A premagala se je ob misli, da mora tudi njim prinesiti Marijino sporočilo.

»Mati božja, pomagaj mi!« so zašepetale njene ustnice. Tanki sluh mož, ki so že leta in leta prežali na vsak najmanjši šum, je ta šepet slišal.

»Ne boj se, Urška! Ljudje smo kot ti. Strašno trpimo. Reci tudi nam besedo tolažbe, kakor si jo rekla Jakobu,« se je oglašil Matija.

»Bom, možje, odpustite mi,« je ganjeno rekla in tipala v temi za njihovimi glavami. Vsakega je pobožala po kosmatih licih in nenadoma začutila solze na svojih rokah. Prevzelo jo je silno usmiljenje. Ponovila jim je svoje doživetje na vrhu Skalnice in srečanje z nebeško Materjo ter poudarila Marijino naročilo: reci ljudstvu... Med pripovedovanjem je slišala samo težko dihanje petorice, ki jo je razburjeno poslušala.

»Tudi nam si prinesla Marijino sporočilo. Hvala ti, Urška. Laže bom sedaj umrl,« je rekel Jakob in stisnil njeno roko.

»In zakaj te je grof zaprl?«

Po obisku slovenske vladne delegacije pod vodstvom Dušana Šinigoja v Clevelandu

Preteklo soboto je prispela v Cleveland delegacija članov slovenske vlade, ki ji je načeloval predsednik slovenske vlade Dušan Šinigoj. Druga člana sta bila minister za finance Rudi Šepič in guverner slovenske narodne banke Milica Ozbič. Delegacijo so spremljali še prevajalka Milenka Popović ter dva časnika.

Skupina tukajšnjih rojakov je delegacijo sprejela že na letališču in ji želela dobrodošlico. Obisk je bil sicer predvsem uradnega značaja, a ne izključno. Predstavniki slovenske vlade so bili sprejeti od Karen Horn, direktorice clevelandske zvezne rezervne banke, ki jim je priredila sprejem.

Delegacija je tudi obiskala Clevelandsko državno univerzo, kjer je beseda tekla o možnem dopolnilnem šolanju poklicnih slovenskih poslovez in o drugih možnih stikih oz. izmenjavah.

Isto soboto zvečer je delegacija prisostvovala slavnostni večerji v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. v Euclidu, na kateri je krožek števil. 3 Progresivnih Slovencev so bili radovedni možje.

In Urška jim je povedala o vzroku. Skozi visoko lino pod stropom je posijal lunin žarek in osvetlil kosmate obraze in oči, ki so s hrepenenjem zrlle v Urško. Deklice ni bilo več groza teh obrazov. Še dolgov noč jim je govorila o Bogu in Materi božji ter molila z njimi, kakor je bila vajena z Janom. Počasi je vse objel blagodejni spanec.

Jakobu se je naenkrat zdelo, da se je ječa razsvetlila. Sprva še rahla svetloba je postajala vedno močnejša in tako žareča, da si je z roko zasenčil oči. Nenadoma je sredi te bleščeče svetlobe stala hčerka Marjetica in se mu smehljala. Hotel je stegniti roko proti njej, jo poklicati, a slabost je bila tako silna, da je samo ustnice premikal, ne da bi iz njih prišel glas. S široko razprtimi očmi je zrl v hčerko.

»Saj grem, saj grem!« je odgovarjala vsa njegova notranjost, pogreznjena v morje blaženosti.

Nič več ni sedel v ječi s spečo Urško v naročju. Preselil se je z Marjetico na večne livade, kjer ni več smrti, ni več krivic in trpljenja, kjer mu je Bog obrisal zadnjo solzo z oči.

Urška se je sunkoma prebudila. V ječi je bilo tako svetlo kot v opoldanskem soncu na vrhu Skalnice. Jetniki so težko dihal v snu. Jakob se ni premaknil, ko je vstala. Pogledala mu je v lice. Bilo je lepo in umirjeno, kot da je premagal najhujši boj.

(Nadaljevanje prihodni torek)

**Ameriška Domovina
druži Slovence
po vsem svetu!**

Amerike proslavlja svojo 50-letnico. Člani delegacije so bili predstavljeni gostom, krajši nagovor pa je imel 53-letni Šinigoj, sicer iz Nove Gorice in diplomirani ekonomist, kakor tudi konzul SFRJ v Clevelandu, Ivo Vajgl.

Delegacija je prenočevala v motelu, ki ga lastuje Cleveland Clinic. Tudi na tej mednarodno priznani bolnišnici so bili uradni pogovori o poglobljanju poslovnih stikov. Cleveland Clinic že leta sprejema slovenske zdravnike in kirurge, ki se v svojih posameznih strokah izpopolnjujejo. V prostorih motela je bil v nedeljo dopoldne sprejem, ki se ga je udeležilo več rojakov, predvsem Slovencev.

Delegacija se je srečala še s clevelandskim županom Georgeom V. Voinovichem in obiskala tudi Frank Sterletovo Slovenian Country House restavracijo. V nedeljo popoldne je delegacija prišla na krajši obisk k Slovenskemu domu za ostarele. Prisotnih je bilo nekaj članov direktorija, predsednica Marie Shaver pa je izrekla dobrodošlico in v krajšem nagovoru govorila o tem zavetišču ter predstavila Dušan Šinigoj. Vodja delegacije Dušan Šinigoj je izročil darilo, stensko preprogo iz Slovenije, ge. Shaverjevi oz. Domu za ostarele. Po krajšem ogledu zavetišča si je Šinigoj izrazil, da so lahko Slovenci tukaj res ponosni na to ustanovo.

Včeraj je delegacija odpotovala v New York, kjer bo imela sestanke s predstavniki raznih močnih ameriških bank. V New York oz. ZDA je prišla za otvoritev slovenske banke v tem svetovnem finančnem centru. Ta teden bo delegacija obiskala tudi Washington, D.C., kjer jo bo sprejel med drugimi visokimi funkcionarji ZDA tudi načelnik zvezne rezervne banke ZDA Paul Volcker.

Urednik

MALI OGLASI

HELP WANTED

Housekeeper (East Side), 3 or more days per week. References. Call 464-3587 evenings or weekends. (75-78)

V NAJEM

Stanovanje z eno spalnico, na St. Clair Ave. v bližini Slov. nar. doma. Kličite na št. 881-5679 med 5. in 6. zv. (75-78)

DOMESTIC HELP

5 day week, steady job. Must drive. Gates Mills area. Call 442-9290. (72-75)

Hiše barvamo zunaj in znotraj. Tapeziramo (We wallpaper). Popravljamo in delamo nove kuhinje in kopalnice ter tudi druga zidarska in mizararska dela.

Lastnik TONY KRISTAVNIC. Pokličite 423-4444 ali 729-1021 (x)